

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ראש השנה-ראוהו בית דין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
שמע מקצת תקיעה בבור ומקצת תקיעה על שפת הבור - יצא, מקצת תקיעה קודם שיעלה עמוד השחר ומקצת תקיעה לאחר שיעלה עמוד השחר - לא יצא.	רבה:											■	◇
מאי שנא התם - דבעינא כולה תקיעה בחיובא וליכא, הכא נמי בעינא כולה תקיעה בחיובא וליכא	אמר ליה אביי:											;	◇
הכי השתא? - התם - לילה לאו זמן חיובא הוא כלל, הכא - בור מקום חיובא הוא לאותן העומדין בבור.	[רבה]											!	◇
שמע סוף תקיעה בלא תחילת תקיעה יצא. וממילא תחילת תקיעה בלא סוף תקיעה - יצא.	למימרא דסבר רבה:											■	
תקע בראשונה ומשך בשניה כשתים - אין בידו אלא אחת.	תא שמע:											;	◇
ואמאי? תסלק לה בתרת?												;	
פסוקי תקיעתא מהדידי לא פסקינן.												!	◇
התוקע לתוך הבור או לתוך הדות או לתוך הפיטס, אם קול שופר שמע - יצא, ואם קול הברה שמע - לא יצא.	תא שמע:											;	◇
ואמאי? ליפוק בתחילת תקיעה מקמי דליערבב קלא												;	
כי קאמר רבה - בתוקע ועולה לנפשיה.												■	◇
אי הכי מאי למימרא?												;	
מהו דתימא: זמנין דמפיק רישיה ואכתי שופר בבור, וקא מיערבב קלא - קא משמע לן.												!	◇
בשופר של עולה - לא יתקע, ואם תקע - יצא. בשופר של שלמים - לא יתקע, ואם תקע - לא יצא.	רב יהודה:											■	◇
מאי טעמא?												^	
עולה בת מעילה היא, כיון דמעיל בה - נפקא לה לחולין, שלמים דלאו בני מעילה נינהו - איסורא הוא דרכיב בהו ולא נפקי לחולין.												!	◇
אימת מעל - לבתר דתקע, כי קא תקע - באיסורא תקע	מתקיף לה רבא:											;	◇
אחד זה ואחד זה - לא יצא.	אלא אמר רבא:											■	
אחד זה ואחד זה - יצא, מצות לאו ליהנות ניתנו.	הדר אמר: [רבא]											■	◇
בשופר של עבודה זרה - לא יתקע, ואם תקע - יצא. בשופר של עיר הנדחת - לא יתקע, ואם תקע - לא יצא.	רב יהודה:											■	◇
מאי טעמא?												^	
עיר הנדחת - כתותי מיכתת שיעוריה.												!	◇
המודר הנאה מחבירו מותר לתקוע לו תקיעה של מצוה, המודר הנאה משופר מותר לתקוע בו תקיעה של מצוה.	רבא:											■	◇
המודר הנאה מחבירו - מזה עליו מי חטאת בימות הגשמים, אבל לא בימות החמה. המודר הנאה ממעין - טובל בו טבילה של מצוה בימות הגשמים, אבל לא בימות החמה.	ואמר רבא:											■	◇
שלחו ליה לאבוה דשמואל: כפאו ואכל מצה - יצא.												■	◇
כפאו מאן?												^	
אילמא כפאו שד												!	
עתים חלים עתים שוטה, כשהוא חלים - הרי הוא כפקח לכל דבריו, כשהוא שוטה - הרי הוא כשוטה לכל דבריו	והתניא:											;	
שכפאוהו פרסיים.	רב אשי:											!	◇
זאת אומרת: התוקע לשיר - יצא.	רבא:											■	
פשיטא, היינו הך?												;	
מהו דתימא: התם אכול מצה אמר רחמנא והא אכל אבל הכא - (ויקרא כג) זכרון תרועה כתיב, והאי מתעסק בעלמא הוא, קא משמע לן.												!	◇

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ראש השנה-ראוהו בית דין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מצות אין צריכות כוונה.	אלמא קסבר רבא:											◊	כה:
היה קורא בתורה, והגיע זמן המקרא, אם כוון לבו - יצא, ואם לאו - לא יצא.	איתיביה:											⚡	כה:
מאי לאו - כוון לבו לצאת?												⚡	כה:
לא, לקרות.												!	כה:
לקרות? הא קא קרי?												⚡	כה:
בקורא להגיה.												!	כה:
היה עובר אחורי בית הכנסת, או שהיה ביתו סמוך לבית הכנסת, ושמע קול שופר או קול מגילה, אם כוון לבו - יצא, ואם לאו - לא יצא.	תא שמע:											⚡	כה:
מאי לאו: אם כוון לבו - לצאת												⚡	כה:
לא, לשמוע.												!	כה:
לשמוע? והא שמע												⚡	כה:
סבור: חמור בעלמא הוא.												!	כה:
נתכוון שומע ולא נתכוון משמיע, משמיע ולא נתכוון שומע - לא יצא, עד שיתכוון שומע ומשמיע.	איתיביה:											⚡	כה:
בשלמא נתכוון משמיע ולא נתכוון שומע - כסבור חמור בעלמא הוא, אלא נתכוון שומע ולא נתכוון משמיע היכי משכחת לה - לאו בתוקע לשיר?												⚡	כה:
דלמא דקא מנבח נבוחי.												!	כה:
אלא מעתה הישן בשמיני בסוכה ילקה	אמר ליה אביי:											⚡	כה:
שאני אומר מצות אינו עובר עליהן אלא בזמן.	אמר לו: [רבא]											!	כה:
מנין לכהן שעולה לדוכן, שלא יאמר: הואיל ונתנה לי תורה רשות לברך את ישראל - אוסיף ברכה אחת משלי, כגון (דברים א) ה' אלהי אבותכם יסף עליכם - תלמוד לומר (דברים ד) לא תספו על הדבר.	מתיב רב שמן בר אבא:											⚡	כה:
והא הכא, כיון דברין ליה - עברה ליה זמניה, וקתני דעברך												⚡	כה:
הכא במאי עסקינן - בדלא סיים.												!	כה:
סיים	והתניא:											⚡	כה:
סיים ברכה אחת.												!	כה:
סיים כל ברכותין	והתניא:											⚡	כה:
שאני הכא, כיון דאלו מתרמי ליה צבורא אחרינא - הדר מברך, כוליה יומא זמניה הוא.												!	כה:
ומנא תימרא?												⚡	כה:
הניתנין במתנה אחת שנתערבו בנתנין מתנה אחת - ינתנו מתנה אחת, מתן ארבע במתן ארבע, ינתנו במתן ארבע	דתנן:											!	כה:
מתן ארבע במתן אחת, רבי אליעזר אומר: ינתנו במתן ארבע	[רבי אליעזר]											⚡	כה:
ינתנו במתן אחת.	רבי יהושע:											⚡	כה:
הרי הוא עובר על כל תגרע	אמר לו רבי אליעזר:											⚡	כה:
הרי הוא עובר על כל תוסף.	אמר לו רבי יהושע:											⚡	כה:
לא נאמר כל תוסף - אלא כשהוא בעצמו	אמר לו רבי אליעזר:											!	כה:
לא נאמר כל תגרע אלא כשהוא בעצמו.	אמר לו רבי יהושע:											!	כה:

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

ראש השנה-ראוהו בית דין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כה:
כשלא נתת - עברת על בל תגרע, ולא עשית מעשה בידך. כשנתת - עברת על בל תוסיף, ועשית מעשה בידך.	ועוד אמר רבי יהושע:	!	!										כה:
והא הכא, כיון דיהיב ליה מתנה מבכור - עברה ליה לזמניה, וקתני דעבר משום בל תוסיף, לאו משום דאמרין: כיון דאילו מתרמי ליה בוכרא אחרינא הדר מזה מיניה, כוליה יומא זמניה.		!										◊	כה:
ממאי? דלמא קסבר רבי יהושע: מצות עובר עליהן אפילו שלא בזמנן.		?										◊	כה:
רב שמן בר אבא מאי טעמא שביק מתניתין ומותיב מברייתא - לותיב ממתניתין מתניתין מאי טעמא לא מותיב - כיון דאילו מתרמי ליה בוכרא אחרינא בעי מזה מיניה, כוליה יומא זמניה הוא, ברייתא נמי, כיון דאי מתרמי צבורא אחרינא - הדר מברך, כוליה יומא זמניה.	אנן הכי קאמרין:	!										◊	כה:
התם - לא סגי דלא יהיב, הכא - אי בעי - מברך, אי בעי - לא מברך.	ורב שמן בר אבא:	?										◊	כה:
לצאת - לא בעי כוונה, לעבור - בעי כוונה.	רבא:			!								◊	כה:
והא מתן דמים לרבי יהושע, דלעבור, ולא בעי כוונה.			?										כה:
לצאת - לא בעי כוונה, לעבור, בזמנו - לא בעי כוונה, שלא בזמנו - בעי כוונה.	אלא אמר רבא:			!								◊	כה: